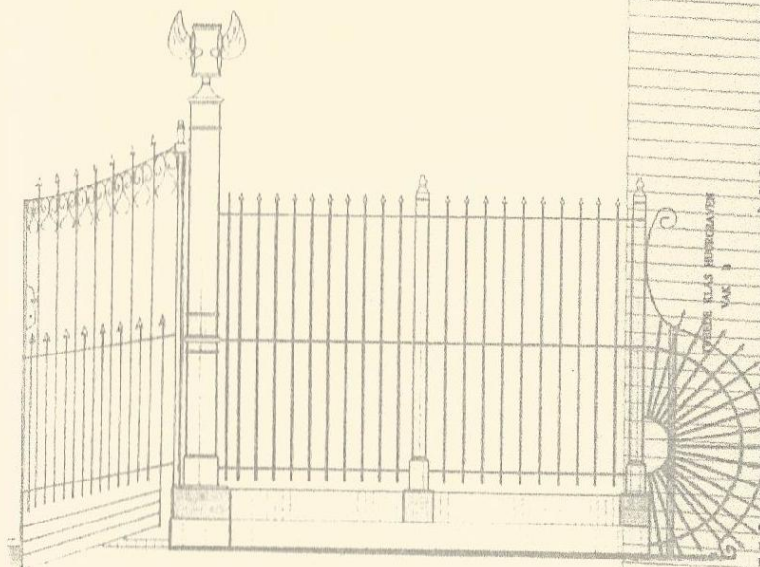
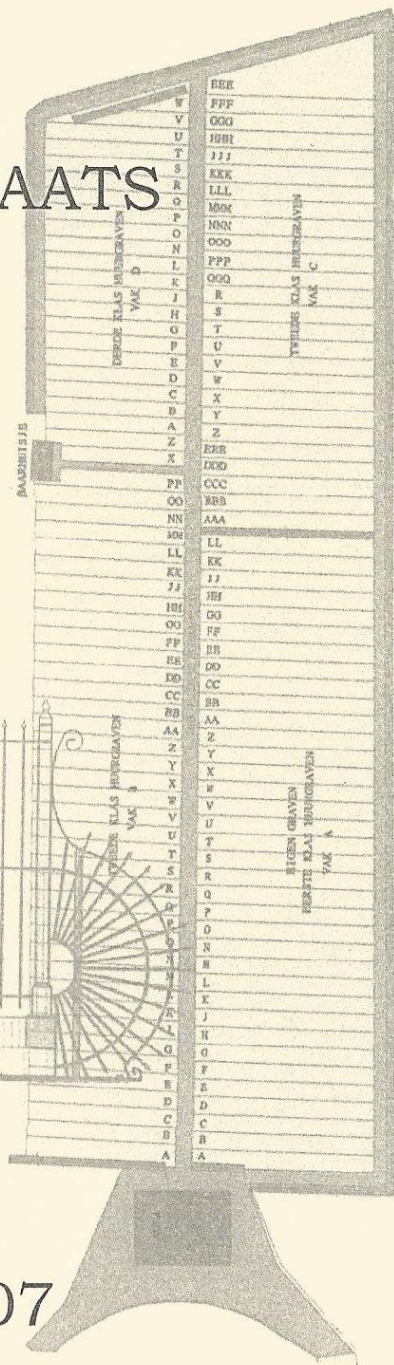

STICHTING OUDE BEGRAAFPLAATS GOUDA

jaargang 8
nummer 16
najaar 2007

Voorwoord:

Dit jaar is het een drukke tijd geweest voor de bestuursleden in verband met het vele werk aan het jubileum boekje. Verderop in deze nieuwsbrief kunt u er meer over lezen.

Mededelingen:

- ° De stormschade van januari 2007, waarbij 6 zerken op het C veld zwaar beschadigd werden, zal hersteld worden. De gemeente heeft toegezegd dat de restauratie kosten eenmalig gedeclareerd kunnen worden.
- ° Het graf van Rocus Biesheuvel, dat beroofd was van de "voetbal" is door enkele ONA vrienden, uit eigen beurs, voorzien van een nieuwe, stenen bal.

- ° Voor het slecht toegankelijke pad met zwaar grint wordt naar een oplossing gezocht.

November 1832 – November 2007.

In de vorige nieuwsbrief werd melding gemaakt van het 175-jarig bestaan van de begraafplaats en werd de hoop uitgesproken dit feit te herdenken met een jubileum-uitgave en een ontmoetingsdag voor donateurs en belangstellenden in november van dit jaar.

Helaas, de tijd speelt ons parten en het bestuur heeft moeten besluiten één en ander uit te stellen tot het voorjaar van 2008. Het corrigeren en redigeren kost meer mankracht dan aanvankelijk gedacht was.

De komende maanden hopen we tot een verantwoorde uitgave te komen.

Er zal een overzicht gegeven worden van het ontstaan van de destijds nieuwe begraafplaats tot aan het moment dat de aanduiding “nieuwe” plaats moest maken voor “oude”. Verder zal een klein overzicht gegeven worden van voorbije levens, die hier een rustplaats vonden en nog hebben .

Vele, vele graven werden in de loop der jaren geruimd, soms blijken dat betreurenswaardige ruimingen omdat het bijzondere personen betreft die zeer veel voor de stad hebben betekend en wier naam tot op heden voortleeft. Enkelen van hen komt u toch in de bundel tegen met een grafnummer waar “voorheen” bij staat.

In 1972 heeft de laatste bijzetting plaats, er valt een tijd van stilte in .

Aan het einde van de vorige eeuw wordt de verlaten, weinig onderhouden en bijna vergeten dodenakker een Levend Monument.

Met dit summiere overzicht hopen we uw belangstelling voor de bundel te hebben gewekt en kunt u uitzien naar een uitnodiging.

Beste lezers, gevraagd is mij aan u voor te stellen, wat ik wel wil doen.

Mijn naam is Nel van den Hoonard. Ik ben getrouwd met Peter en we hebben een zoon, Tim, van 14 jaar.

Mijn man heeft een stiefdochter, ook zij is getrouwd en hebben een dochter van bijna 6 jaar.

Bij ons woont nog een pleegdochter van 1 ½ jaar.

Ik woon nu 8 jaar in Gouda.

Hiervoor heb ik in Zoetermeer en Nootdorp gewoond.

Ik heb bijna 25 jaar gewerkt binnen Craeyenburch waar zorg wordt verleend aan mensen met een verstandelijke en lichamelijke handicap.

Op dit moment ben ik 8 jaar werkzaam in de woonvorm Begeleid wonen (zorgcentrum Korte Akkeren). Hier wonen ouderen van plusminus 70 tot en met 91 jaar., met dementie en of een psychiatrische achtergrond.

Door de werkgroep (de gemeente wilde zowel de begraafplaats en direct omliggende straten opknappen) ben ik in contact gekomen met Inez en Ed. Door Inez ben ik lid geworden.

Begraafplaatsen zijn bijzondere plaatsen omdat daar de levenden en de overlevenden bij elkaar komen. Op deze plek is het altijd rustig en fluiten de vogels. Een plek waar vele herinneringen weer boven komen en vaak mooie verhalen verteld worden over de mensen die hier rusten. Aan deze plek wil ik mijn kleine steentje bijdragen!

Met vriendelijke groeten **Nel**

Het was druk. door Bienenke van Wely.

Ja, het was druk op onze Oude Begraafplaats.

Op 10 juli was er een excursie in samenwerking met Cyclus. Ondanks het dreigende en wat sombere weer stonden er heel wat nieuwsgierige en geïnteresseerde bezoekers netjes bij het hek te wachten.

Net zoals wij, leden van de Stichting Oude Begraafplaats.

Deze excursie wordt deels verzorgd door onze stadsecoloog Andre van Kleinwee en deels geven de leden uitleg over die onderwerpen, die interessant zijn voor de bezoekers. Dat kan zijn over de historie van de begraafplaats en het blauw geschilderde baarhuisje of gewoon informatie.

Wij zijn altijd blij, dat er zoveel belangstelling is.

Toch misten wij die avond om 19.30 iemand. Ja, de moderne tijd. Andre zat vast in een file.

Dan wordt het even improviseren en subtiel het programma veranderen.

Eigenlijk had geen bezoeker in de gaten dat wij met een historisch overzichtje van de begraafplaats begonnen. Net toen alle aandacht naar het "Memento Mori" ging verscheen Andre.

Vol enthousiasme vertelde Andre over de open springende teunisbloem, die een heerlijk zoete geur verspreidt. Hij zag geen bloeier of levend wezen over het hoofd.

Het publiek volgde iedere stap en ieder woord aandachtig.

De leden van de stichting gaven alle relevante informatie. Op de vraag waarom het baarhuisje blauw geschilderd is, konden wij uitleggen dat deze kleur de vliegen afschrikt, die op de indringende geur van een opgebaard lijk zouden afkomen. Kortom een ruime fijne avond, steeds weer voor herhaling vatbaar.

De tweede dag was op open Monumenten dag. De belangstelling viel wat tegen wat niet verwonderlijk was. In de stad was tegelijkertijd het cultuurfestival aan de gang en dan

is het best moeilijk een keuze te maken.

De mensen, die kwamen, waren duidelijk tevreden en voldaan.

Onze openingsvraag luidt meestal: "Kunnen wij U ergens mee helpen?"

Ja, soms kan dat. Soms hoeft dat niet.

"Weet U," vertrouwde een van de bezoekers mij toe, "wat ik zoek vind ik hier. Rust, stilte, sfeer. Ik voel het als een confrontatie met mezelf. Hier ben ik, dwalend tussen de stilte van alles wat was, maar ook gaat komen."

De open dagen van onze Begraafplaats blijven belangrijk.

Gedenkplaatje (vervolg)

Achter het baarhuisje en bij de wilde wingerdplanten staat het geschilderde bord nu gebruiksklaar. Nu we de gegevens het de officiële verstrooiingen op deze plaats van IJsselhof/Yarden hebben ontvangen, zijn de betrokkenen door ons geïnformeerd met de volgende tekst.:

Nabestaanden kunnen, indien zij dat willen, naam en data van de gene die hen dierbaar is, vastleggen met een gedenkplaatje op de bovengenoemde bord.

Dit geldt voor allen die hier, vanaf het jaar 2000, verstrooid zijn, evenals voor hen die bijgezet zijn in een familiegraf met een asbus. Ook in de toekomst.

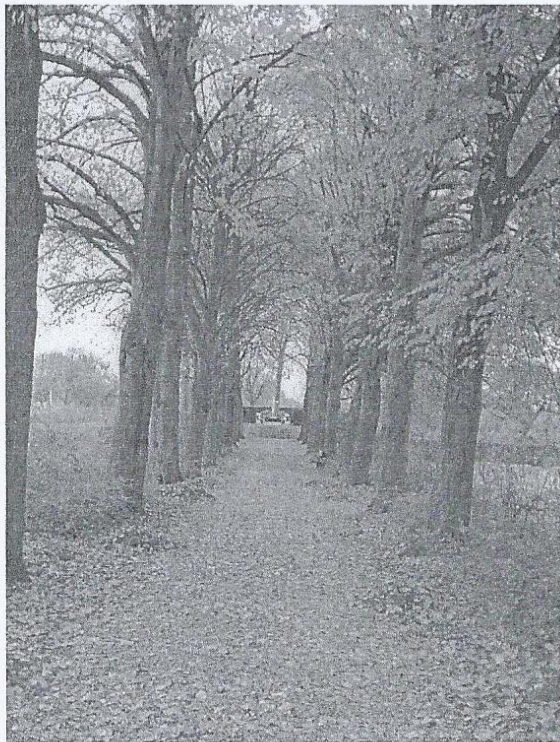
Het bestuur heeft de eenmalige kosten moeten vaststellen op 80 euro.

De penningmeester.

P.S. Er zijn reeds meerdere positieve reacties binnen gekomen.

Begraafplaats Passionistenklooster door Loet van Vreumingen

In onze serie begraafplaatsen in de omgeving, ditmaal een "Kloosterhof". Aan de provinciale weg Gouda-Oudewater ligt even ten oosten van Haastrecht het Passionistenklooster. Achter in de grote tuin ligt aan het

einde van een monumentale lindelaan, langs de Hollandse IJssel, op een vierkante terp, het "kerkhof van de Afzondering St. Gabriël". Vanaf de Steinsedijk aan de noordzijde van de IJssel is, even voor Hekendorp, deze begraafplaats zichtbaar.

De lijst der overledenen telt momenteel een 23-tal namen van broeders, paters en twee

seminarieleerlingen (juvenisten). De laatste twee zijn als eersten, nog vóór de tweede wereldoorlog, op jeugdige leeftijd overleden. In graf 5 ligt broeder Karel, die ten gevolge van verdrinking om het leven kwam.

De aanlegvergunning voor de begraafplaats dateert van 19 februari 1930. Alle grafstenen zijn van hetzelfde materiaal en formaat.

De dienst tijdens de uitvaart wordt in de Gabriëlkapel gehouden. De dienst bestaat uit de homilie met een gregoriaanse requiemmis of met Nederlandse liederen,

uitgevoerd door het eigen, zeer goed bekend staande koor.

Na de dienst loopt men via de provincialeweg en door de tuin naar de laatste rustplaats. Met name op Allerzielen brengen nabestaanden een bezoek aan het kerkhof.

De Passionistenorde bestaat sinds 1764 en heet officieel de Congregatie van het Lijden van Jezus Christus. De stamvader is Paolo Danei (1694-1775), die in 1867, als Paulus van het kruis, heilig werd verklaard. Momenteel zijn er 2200 Passionisten en Passionistinnen, in 59 landen werkzaam. In Haastrecht organiseren ze, naast het werk in het parochiepastoraat, in het klooster bezinningsdagen. Hierbij staan spiritualiteit, authenticiteit en persoonlijke begeleiding voor hen die het leven moeilijk aankunnen centraal. Daarnaast worden er cursussen georganiseerd, zoals over gregoriaans zingen.

De parabel van de barmhartige Samaritaan illustreert voor de Passionisten het beste de 'passie van Jezus Christus' Op hun kleding dragen de kloosterlingen, ter hoogte van het hart, het passieteken.

Het klooster werd in 1922 geopend en in 1928 uitgebreid met de openbare kapel "H. Gabriël van de Bedroefde Maagd". In de tweede wereldoorlog bleef het klooster gespaard van een confiscatie en werden burgers, voor zover de voorraad strekte, voorzien van voedsel uit de grote tuin.

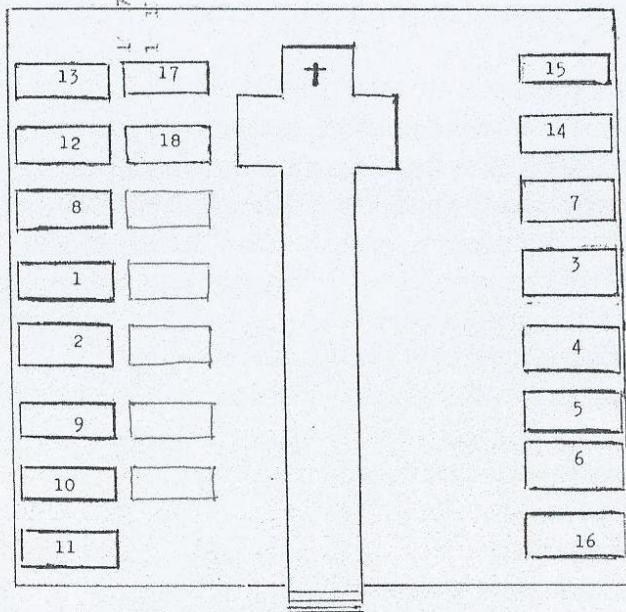
Het seminarie verhuisde in 1958 naar Mook.

Bronnen:

www.passionisten.nl

pater Chrétien Custers
archief van het klooster

zoz voor plattegrond en aanlegvergunning.

Plattegrond van het Kerkhof v.d. Afzondering
"Sint Gabriël" te HAASTRECHT.

Q 3 No. 46/2.

3

Burgemeester en Wethouders van Haastrecht;
Beschikkende op het verzoek van den Rector van het Klooster
"Sint Gabriël"; Paters Passionisten te Haastrecht, dd. 27 Januari
1930, om vergunning tot het aanleggen eener bijzondere begraafplaats
ten dienste van het begraven van overleden kloosterlingen en leer-
lingen;

Overwegende dat de grond, waarop de begraafplaats wordt ge-
sticht, op meer dan 50 M. van de bebouwde kom der Gemeente is ge-
legen;

Gelet op artikel 14 der Wet van 10 April 1869, S. No. 65;

B e s l u i t e n :

1°. aan de Vereeniging van Geestelijken van het Heilig Kruis en
Lijden Onzes Heeren Jesus Christus te Mook, toestemming te verleenen
tot het aanleggen van een bijzondere begraafplaats nabij het Klooster
"Sint Gabriël", op het perceel kadastraal bekend gemeente Haastrecht
sectie B, No. 2553;

2°. adreasant te wijzen op het bepaalde in artikel 18 van bovenge-
noemde wet, krachtens hetwelk elke begraafplaats moet worden afge-
sloten door een muur, heining, rasterwerk of heg, ter hoogte van
ten minste 2 M.

Haastrecht, den 19den Februari 1930.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,

De Secretaris,

De Burgemeester,

*Aanlegvergunning
begraafplaats*

Voor het jubileumboekje zijn een aantal verhalen over
mensen die begraven zijn op onze begraafplaats, niet
opgenomen, om een evenwichtige geheel te krijgen.
Hier volgt nu twee verhalen die afgevallen zijn.

Johanna Mulder geb. 31 mei 1938 / overl. 26
november 1946

Annie was een dochter van Jan Mulder en Stijntje
Spieringshoek. Haar vader werkte als expeditieknecht.

Toen Annie op bezoek was bij
haar grootmoeder in de
Derdekade, ging zij een
boodschap voor haar oma
doen, brood halen op de
Burgvlietkade.

Daarvoor moest zij de
onbewaakte overweg in de
Vierdekade over. Uit de
richting Gouda kwam een
goederentrein voorbij
denderen. Uit de andere
richting kwam vlak daarna
een personentrein.

Ze stak over en werd door
die trein gegrepen.

Dokter Bik sr. die juist in de
buurt was, kon slechts haar
dood constateren.

Inventarisatie nieuws door Koos Massar

Afgelopen zomer is er een begin gemaakt met de tweede inventarisatie van veld A.

Loet van Vreumingen was een paar jaar geleden aan veld A begonnen maar kon, door gebrek aan tijd, het niet voortzetten.

Omdat toch nog gegevens ontbraken, ben ik van voren af aan begonnen.

Mijn vrouw en ik zijn nu over de helft van het veld en hebben weer velen namen kunnen toevoegen aan de eerste inventarisatie.

Wij hopen volgend jaar veld A af te maken en alle nieuwe gegevens in de computer te kunnen invoeren.

Tijdens een kluszaterdag kortgeleden zijn Kees van Miert en ik op iets aardigs gestuit.

Aan de rechterkant van het pad, naar het baarhuisje, waren we bezig om de kindergrafjes weer boven het maaiveld te brengen. Daar kwamen leuke bloembakjes te voorschijn die al jaren niet meer zichtbaar waren. Ook is het hergebruik van grafzerken hier en daar zichtbaar; de onderkant van stenenbandjes met delen tekst of een bijna complete zerk die omgedraaid als bodemplaat fungeert.

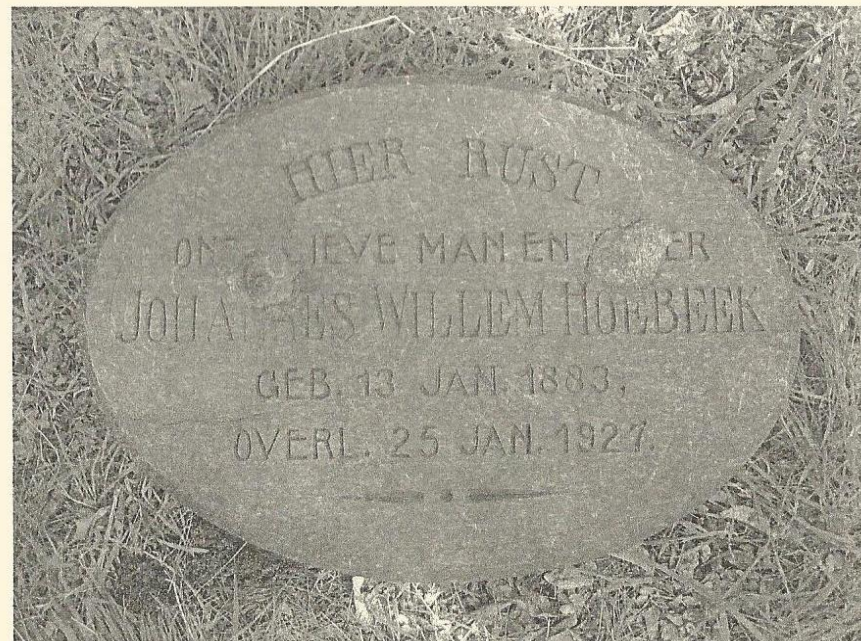
Links van het pad stond al meer dan een jaar een zerk tegen een boom die uit zijn voetstuk was gekomen en omgevallen. Kees en ik wilden het weer in de voetstuk plaatsen, dus hebben wij de gleuf uitgebikt.

Omdat de voetstuk ook was verzakt, haalden wij het omhoog. Toen bleek dat onder de voetstuk een ovale steen was bevestigd. Het was een zerk van een geruimde graf die als bodemplaat en ankergewicht voor de huidige voetstuk dienst deed.

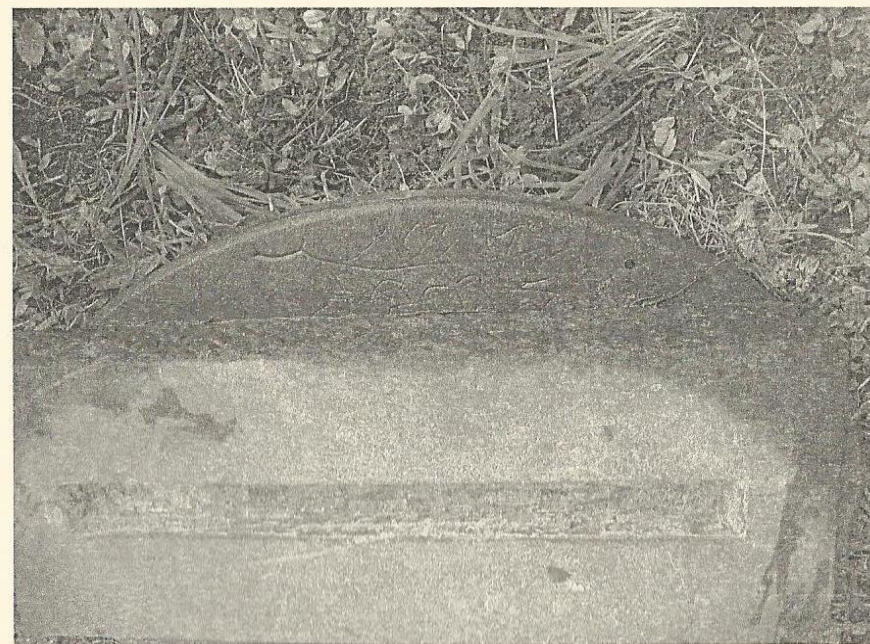
De tekst is nog volledig te lezen.

Wij hebben de zerk weer in het voetstuk vastgelijmd en zodanig geplaatst dat de ovale steen zichtbaar blijft.

Die ochtend en middag hebben wij samen plezierig gewerkt!

Dit is de zerk aan de onderkant gezien.

Het voetstuk aan de bovenkant.

